

NS seirer, og NS har rett

Taler
Rolf Fuglesang

Dato
22 januar 1942

Sted
Oslo

Omstendigheter

Festmøte i Nationaltheatret i anledning "Statsakten" på Akershus slott

- 1 NS-medlemmer og kampfeller, kamerater fra harde kamper og hardt arbeid!

Denne dagen er for alle oss, som gjennom dager og år har kjempet for Nasjonal Samlings sak under solkorsmerket og under Vidkun Quislings førerskap, den
5 lykkeligste dagen i vårt liv. (Applaus.) Alle vi som i dag marsjerer i Nasjonal Samlings rekke, hvad enten det er veteranene fra de tunge slitets år eller det er alle de tusener som i løpet av det siste halvannet år har sluttet seg til ; og de har så visst også gjennom hardt arbeid og gjennom hard kamp med ære gjort seg fortjent til å kalles kampfeller ; vi samles alle sammen i begeistring, i opriktig
10 glede og med stolthet om den historiske begivenhet i det norske folks liv som i dag har funnet sted på Akershus slott.

Vår fører Vidkun Quisling har overtatt makten i land og rike. (Kraftig applaus, jubel, taktfaste «heil og sæl»-rop.) Norges frihet og selvstendighet er gjenreist i
15 den utstrekning krigens jernharde nødvendighet gjør det mulig. (Applaus.)

Denne dagen, den kjempet vi for, denne dagen har vi sett frem til. Det var løftet om denne begivenheten, løftet om Vidkun Quislings Norge, som holdt oss oppe gjennom de lange og tilsynelatende håbløse slitets og kampens år. Vi visste
20 at den ville komme, denne dagen. Vi visste at i en eller annen form og på en eller annen måte ville vår fører overta makten i dette land og dermed åpne muligheten for gjenreisningen av vår frihet og selvstendighet for gjennomføringen av vårt program og opbyggingen av det nye Quislings Norge. (Applaus.) Det var dette håpet, og troen på vår fører, som stålsatte oss i kampen,
25 som skapte vår jernharde utholdenhet og vår kompromissløse vilje.

Da Nasjonal Samling, en 17. mai 1933, blev grunnlagt, skjedde det i en tidebolk

i det norske folks historie som var preget av oppløsning, av partikamp og av
30 revolusjonært marxistisk omveltningsarbeid. Vårt land var splittet i partier, i
klasse og særinteresser, med et vekt og vinglet styre. En gjeng partipolitikere
sjakret med landets dyreste interesser i sin håbløse kamp for å underbygge og å
stive av sin egen maktstilling og et system som av utviklingen selv var dømt til
undergang. For disse partipolitikere var deres egen makt og lederstilling det
35 avgjørende. Folkets dyreste interesser blev skjøvet i bakgrunnen. For å sikre sin
egen personlige maktstilling var de når som helst rede til å ofre folkets eksistens
og fremtid.

Og bakom disse representanter i vårt eget land for et råttent og et utlevet system,
40 sto de internasjonale okkulte krefter ; den internasjonale jødedommen med
marxismen og den internasjonale storfinansens, som nettopp i oppløsningen, i
innbyrdeskampen, i splittelsen så midler til å nå sine mål ; verdensherredømme,
fullbyrdelsen av profetiene, makten over all verdens folk og all verdens
rikdommer. Summen av disse kreftene ; våre hjemlige maktsyke partipolitikere
45 og de internasjonale krefter som stod bakom ; denne summen var overveldende,
det var vi klar over. Makten i staten, pengemakten, makten over pressen,
litteraturen, kringkastingen, film, teater og i det hele kulturliv, makten over [;],
og en hemningsløs vilje til å utnytte disse maktmidler til å nå sine egne mål og til
å knuse dem som våget å trosse de planer som her var lagt ; det var
50 kjensgjerningene som en måtte regne med. Det var de ting som de folk måtte
regne med, som her tok kampen opp mot disse krefter som ledet utviklingen og
som gjennom utviklingen håbet å erobre makten i folket og dermed fordømme
det til undergangen.

55 Denne kampen, den syntes fra begynnelsen av håbløs. Tusener av ærlige,
rettenkende menn og kvinner i dette land var allerede den gang mer eller mindre
ubevisst klar over forholdene. Men de anså kampen som håbløs. Selvopgivelsens
og defeatismens ånd truet med å margstjele selve livskraften i det norske folket
og å sikre dets ødeleggelse. Det var Nasjonal Samling som, alene og fornektet av
60 alle, tok kampen op. Vi hadde hva disse våre motstandere manglet, tross alle sine
materielle maktmidler ; vi hadde en idé, og vi hadde en mann, en fører.
(Applaus.) Og om denne idé og denne fører samlet det seg allerede fra starten av
en økende flokk av unge, begeistrede og offervillige kvinner og menn som var
rede til å sette alt inn ; krefter, evner, personlig karriere, ja selve livet om det
65 trengtes.

Partiet blev skapt gjennom kamp og savn. Men allerede det første året vokste det frem til en organisasjon som strakte seg fra landsende til landsende. Og på en
70 begeistringsbølge blev det båret frem til stortingsvalg i 1933, som blev den første bitre valgskuffelsen som vi hadde opplevd. Etter den første stemningsrusen fulgte de lange, harde kampens og slitets år. Fra valgskuffelse til valgskuffelse gikk veien, og ofte så det håbløst ut. Det norske folket ville ikke våkne, ville ikke forstå sin tid og sin redning. Men på tross av dette vokset partiet i indre styrke
75 og fasthet fra år til år. Det kostet utrolig av slit, av offer og savn, av forkjetring og utskjelling, av latterliggjøring og forfølgelser, av terror og hat for den enkelte å kjempe med i Nasjonal Samlings fylking i den gangen, som vi også har sett det nu, i det siste halvannet året.

80 Men to ting bar verket videre frem, stålsatte bevegelsen gjennom nederlag og skuffelser, og det var troen på ideen, og troen på føreren. (Applaus.) Og den lille, men hundre prosent aktive og innsatsberedte bevegelsen, den vokste fra år til år i indre styrke. Den nådde frem til større klarhet, den blev gjennomsyret av større vilje og pågangsmot, nettopp gjennom disse ytre vanskeligheter og
85 nederlag.

Vi hadde nok av og til våre mørke stunder, vi som stod oppe i denne kampen, og enkelte var det nok også som brøt sammen og som falt fra. Men vi som fortsatte kampen, vi kunne ikke overfor vår samvittighet vise ansvaret fra oss. Vi hadde
90 sett sannheten, skjell var falt fra våre øine. Vi så faren, vi kjente de krefter som arbeidet. Og vi så veien som førte til frelsen og gjenreisningen. Vi måtte ta på oss kampen og ofrene. Og fremfor alt, så var det én ting som hjalp oss gjennom alle vansker og alle tunge tider: det strålende eksempel på rettlinjethet og ærlighet, på hard besluttsomhet, på aldri sviktende vilje, på aldri sviktende seiersvisshet, som vår fører viste. (Applaus.)
95

Ingen var utskjelt som han. Ingen var forfulgt som han. Ingen var som han gjenstand for en slik nederdrettig og systematisk nedrakking og tilsmussing. Men han var føreren, ikke bare i navnet, men i gavnet. Og skuffelsene,
100 motstanden og terroren skapte i oss denne fanatiske vilje til aldri å svikte ham, og aldri å svikte saken. (Applaus.) Der han gikk foran, der ville vi følge, uansett om det gikk til seier eller til nederlag. Og aldri én dag har vi angret på denne beslutningen.

105 Gjennom disse årene vokste vi som var unge i bevegelsen til menn. Og mannen i

partiet blev herdet i stål. Nasjonal Samling blev skapt gjennom disse årene.

110 Den 9. april 1940 brøt stormfloden inn over landet vårt. Vårt folk blev gjennom
våre partirevers og våre korrupte styresmakters forbryterske spill kastet inn i en
håbløs og unyttig kamp ; ikke for Norges sak eller for det norske folkets
interesser, men for Englands sak og for den internasjonale jødedoms interesser ;
og som det siste, fortvilede forsøk fra våre partipolitiske lederes side på å
oppretholde et system i landet vårt og en personlig maktstilling som ville ha
115 betydd undergangen for det norske folket. Vårt land blev styrtet i ulykken og
måtte friste den bitre skjebnen som et hårtatt land stillet under krigens
jernharde lov, berøvet vår frihet og med fare for å lide en beseiret nasjons
skjebne.

120 Vår førers forsøk på, i den tolvte time, å avverge denne bitre skjebne, blev møtt
med uforstand og tåpelig reaksjon fra det norske folkets side, og med lyssky
intriger og undergravingsarbeid fra restene av det råtne partistyret i allianse med
de engelsk orienterte plutokratkretser som satt i Oslo. Den nasjonale regjering,
som alene kunne hindret det fullstendige sammenbrudd, blev drevet vekk den
125 15. april 1940. Det betød den bitreste skuffelsen i vår bevegelses historie, men
også innledningen til en siste og avgjørende kamp om det norske folk, dets
eksistens og dets fremtid.

I dag, den 1. februar 1942, som for alltid vil være risset inn i det norske folks
130 historie, som den dag da vår fører på ny overtok regjeringsmakten i Norge, kan
vi med sannhet si at vi er kommet sterkt igjen. (Applaus.) I den tiden som er gått
siden 9. april 1940 har bevegelsen undergått en rivende utvikling. Vi er nådd
mektig fremover, fra de små grupper er partiet vokset til en virkelig
massebevegelse hvis makt ikke minst er demonstrert ved masseoppbudet i dag,
135 og enda omfatter storopmarsjen bare en brøkdel av vår medlemsstyrke fra de
østnorske fylkene. Om vi virkelig mobiliserte tyngden av vår medlemsmasse, fra
Lindesnes til Nordkapp, fra Stadt og til grensen i øst, da skulle jøssingene i
denne by få se en opmarsj som de aldri har sett maken til i dette land. (Applaus,
jubel).

140 Og til disse jøssinger vil jeg si: Vær forsiktig så vi ikke en dag virkelig mobiliserer
vår makt ; og bruker den. Jeg tviler på at jøssingene vil finne den dagen hyggelig.
Trek derfor ikke for store veksler på vår langmodighet, den rekker ikke
ubegrenset.

Men til dere, kamerater og kampefeller, vil jeg si: Vårt samhold er vår styrke. Og det skal hver og en av oss vite i dag, at vi er sterke. Den makt finnes ikke lenger i dette land som kan stå seg mot vår styrke. Men av vår styrke springer også vår
150 langmodighet. Vi har råd til, medlemmer og kampefeller, å være overbærende, å være langmodige, men bare inntil et visst punkt.

Men nettopp i dag rekker vi en hånd ut til alle ærlige norske kvinner og menn som er fylt av virkelig fedrelandskjærlighet. Med det som er skjedd i dag, må det
155 endelig stå klart for alle at NS seirer, og NS har rett. Det var ikke tomme ord da vi hevdet at vi ville oppnå vår frihet og selvstendighet igjen gjennom Nasjonal Samling. Vi har i gjerning vist, i handling, gjennom møysommelig oppofrende og utskjelt arbeid, vist at vi på bare vel et år er nådd så langt når det gjelder sikringen av Norges interesser som våre partipolitikere og jøssinger aldri ville
160 nådd om de så slet i menneskealdrer. Vi har brakt vårt folk op fra dets dypeste sammenbrudd og fornedrelse og frem til frihet og selvstendighet. Vi er i ferd med å gjenreise dets ære. Vi har sikret muligheten for en rik, en stor fremtid, materielt og kulturelt, for det norske folket. (Applaus.)

165 Men om disse store målene skal nåes fullt ut, om verket skal fuldbyrdes slik mulighetene tilsier det, det betinges av hver norsk kvinnes og manns indsats og standpunkt i dag og i dagene fremover. Derfor rekker vi hånden ut, derfor appellerer vi til alle gode nordmenn: La oss samarbeide! Det er Norges sak det gjelder, det er Norges ære og det er Norges fremtid. Og om den sak og om de
170 mål kan vi alle samles. Møt oss med lojalitet og ærlighet, og vi viser ærlighet og lojalitet igjen. Men møt oss med kamp, med uærlighet, med snikvåpen, og vi tar kampen op og gir oss ikke før vi har tynt hver motstand. (Applaus.)

Her gjelder det Norges sak i den mest skjebnesvangre utviklingskrise vårt land
175 har oplevet, og da lar vi oss ikke stanse eller hemme i vår kamp. Det er vi som har hatt rett hittil, det er vi som har rett også i dag! Det er vi som bedømmer situasjonen riktig. Den veien vi peker på, det er veien, og den eneste, som fører til det norske folkets frihet og til en stor og rik fremtid for landet vårt. Ingen kan derfor vente av oss at vi skal vise i lengden en godfjottet tålmodighet overfor
180 våre argeste fiender, som arbeider som agenter for fremmede interesser og fremmede makter og mobiliserer alle de midler og de krefter de rår over for å hindre det som alene betyr redningen for folk og land.

185 Det er også en annen ting som vi alle i Nasjonal Samling i dag må være klar over,
når vi står overfor den historiske begivenheten som har funnet sted; det er at
denne begivenhet, så betydningsfull den enn er, dog allikevel ikke er en
fullbyrdelse av NS' mål og oppgaver. Vi står ennå ikke ved det endelige målet.
Vi har ennå ikke seiret fullt og helt. Den kjensgjerning at Vidkun Quisling i dag
190 har tatt makten i landet vårt, den kjensgjerning at det er dannet en nasjonal
riksregjering og at det norske folket derved har fått tilsikret sin frihet og
selvstendighet, det betyr for partiets arbeid, for partiets mål, bare at vi er nådd et
veldig og avgjørende skritt fremover mot sluttseieren. Det betyr at alle de ytre
forutsetninger er til stede for å nå dette mål som vi har satt oss.

195 Men vårt endelige mål ligger i navnet på vår bevegelse, Nasjonal Samling. Vårt
endelige mål omfatter samlingen av hele det norske folket bakom den nasjonale
riksregjering som i dag er skapt. Vårt endelige mål, det er erobringen av hele det
norske folket for Nasjonal Samlings program og Nasjonal Samlings ideer, og
200 gjennomføringen til siste bokstav av det program som vår bevegelse bygger på.
Først når vi har nådd dette mål, er seieren vår. Først da har vi fullbyrdet det verk
som NS fører la grunnstenen til ved grunnleggelsen av partiet den 17. mai
1933. Da er det norske folkets fremtid sikret, ikke bare som en fri og selvstendig
nasjon, men som en sterk, en stor og en enig nasjon.

205 Og så skal vi være klar over at ethvert samfunnssystem, enhver organisering og
oppbygging av samfunnet, det er bare det ytre uttrykk for en bestemt idé, en
bestemt livsanskuelse. Og det er dette som er partiets oppgave i denne tid.
Nasjonal Samling er bæreren av ideen.

210 Nasjonal Samlings oppgave er i dag, etter denne begivenheten, nøyaktig den
samme som den var i går og som den har vært i alle de år vi har kjempet bakover.
Partiets mål, det er erobringen av det norske folk for Nasjonal Samlings idé, for
Nasjonal Samlings program og retningslinjer, for Nasjonal Samlings
215 livsanskuelse. Partiets mål er end videre erobringen av samfunnsmakten, det vil
si å sørge for at administrasjonsapparatet fra øverst til nederst blir gjennomsyret
med denne livsanskuelse og denne idé, slik at det kan virke som det hundrede
prosent effektive redskap for gjennomføringen av nyordningen og
gjennomføringen av Nasjonal Samlings program inntil siste bokstav. (Applaus.)

220 Og endelig er partiets oppgave å sørge for at Nasjonal Samlings program blir
gjennomført i alle dets punkter, alle de tanker og ideer, alle de programposter

225 som programmet inneholder. Nasjonal Samling som parti er forutsetningen og er betingelsen for målet.

For dere som er her i Oslo i dag er blitt opfordret til å samles her fra alle de østnorske fylkene, når våre øvrige kampfeller samtidig er samlet rundt høittalerne og på møtene i det ganske land. Nå skjer ikke dette bare fordi dere
230 skal ta del i den største og mest betydningsrike begivenhet vårt land har vært vitne til i generasjoner. Det skjer ikke bare for å feire den gledens og festens dag som denne dagen er for alle oss som kjemper i Nasjonal Samlings rekker. Det skjer langt mere fordi dere gjennom opplevelsen av denne dagen og deltagelsen i disse historiske begivenheter skal hente ny kraft, nytt mot og ny styrke til å føre
235 kampen videre frem, til å øke arbeidet, til å øke innsatsen, til å øke energien og kampviljen i den avgjørende sluttkampen som vi nu står oppe i og som ligger foran oss.

I den tiden som kommer, da gjelder det at vi alle, i alle grener og alle ledd av partiets organisasjon, utfolder en energi, en kampvilje, en fanatisme, en innsats
240 som aldri før i vår bevegelses historie. Og det er de enkelte medlemmers og tillitsmenns innsats som til sammen bestemmer seieren og seierens størrelse. Med innbitt energi, med fanatisk glød skal vi nu, hver enkelt av oss, sette alt inn til den siste seier, den avgjørende seier, er nådd.

245 La oss sverge dette før vi i dag går fra hverandre ; dere som er samlet her i Oslo i dag, alle dere tusener og atter tusener som i denne stund er samlet om høittalerne rundt om i landet ; la oss sverge at vi aldri gir oss før vi har vunnet vår siste seier og nådd vårt siste mål, før vi har fullbyrdet verket, fullt og helt og
250 avgjørende. (Applaus.)

La oss sverge at ingen vanskeligheter, ingen motstand og ingen fare skal avholde oss fra å fullbyrde den sak som vår fører Vidkun Quisling har reist.

255 Når vi legger vårt sverd og vårt verktøi ned, da skal vi ha skapt en grundmur som er så solid, så sterk og så grundfestet at ingen krefter i denne verden skal kunne rokke den. Når vi legger verktøiet ned, da skjer det for at den slekt som kommer etter oss kan ta det opp og kan fortsette verket på den solide grundmur som vi har skapt, kan reise det strålende byggverk som heter fremtidens Norge.
260 (Applaus.)

NS-medlemmer og kampfeller!

265 La oss huske de ord som vår fører har skrevet i vår kamporganisasjons
medlemsbok, «Våre prinsipper»: «Ingen kompromisser med folkeforførerne
og folkeforderverne, deres lære og deres virksomhet. Strengt krav til oss selv og
våre egne. Verden og folkene lever og forløses ved de bestes og uselviske
offerviljes handlekraft og tro. Den som ikke er med oss, er mot oss. Vår
270 framgangs vei: Arbeid systematisk og saml kreftene mest mulig om det
vesentlige, oppbygd til det ytterste alle disponible krefter for den bestemte
hovedoppgave som skal løses. Vær alltid på offensiven og tap ikke tid. Vær
utholdende i faste forsett. Og utnytt den seier til det ytterste! Henrik Ibsen sier:
Norge var et rike, det skal bli et folk.»

275 La oss til slutt, hver enkelt av oss i sitt indre, sende en takk og en hyllest til vår
fører. Uten hans innsats, hans offervilje, hans viljestyrke, og fremfor alt hans
strålende intelligens og helstøpte karakter, ville vi aldri ha opplevet noen 1.
februar 1942 her i vårt land. Han er det norske folkets fører og høvding. Vi
280 hilser ham i ubrytelig troskap og lojalitet. Med vår fører ved roret, vet vi at vårt
land går en stor og en rik fremtid i møte. (Langvarig applaus.)

Kilde

Nasjonalbiblioteket.no

285

URI

<https://www.virksommeord.no/tale/ns-seirer-og-ns-har-rett>

290

295

300